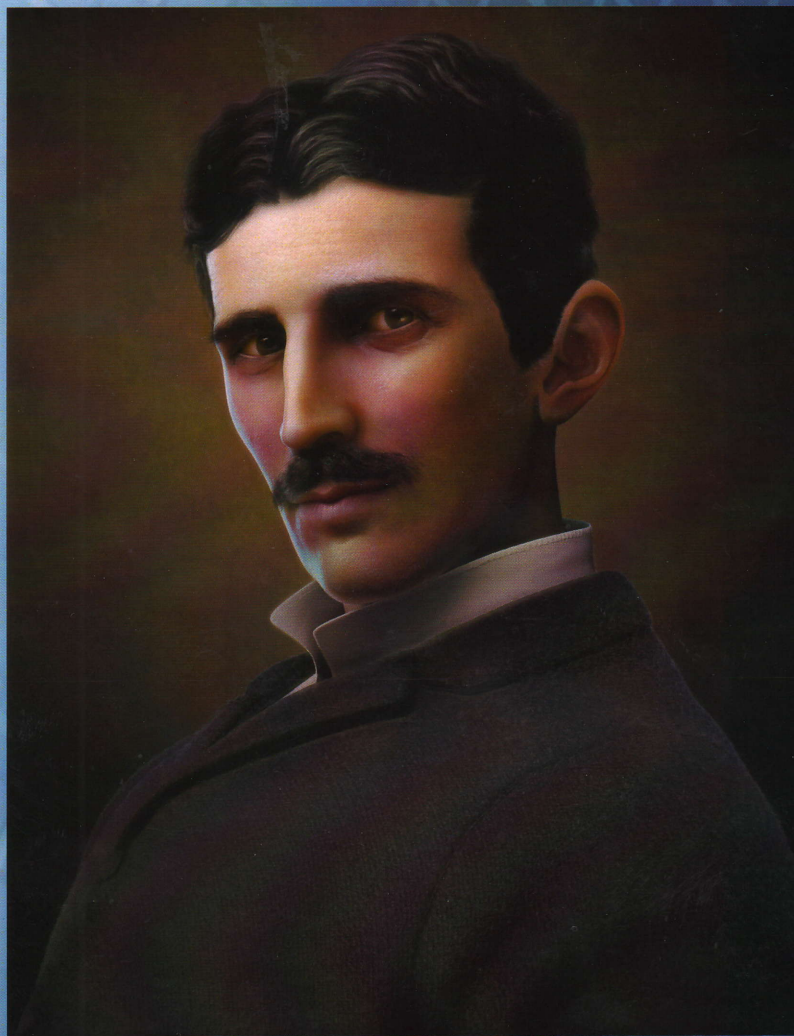

East European Scientific Journal
Wschodnioeuropejskie Czasopismo Naukowe

Nikola Tesla

4(20)
2017

volume 2

#4 (20), 2017 część 2

Wschodnioeuropejskie Czasopismo Naukowe
(Warszawa, Polska)

Czasopismo jest zarejestrowane i publikowane w Polsce. W czasopiśmie publikowane są artykuły ze wszystkich dziedzin naukowych. Czasopismo publikowane jest w języku polskim, angielskim, niemieckim i rosyjskim.

Artykuły przyjmowane są do dnia 30 każdego miesiąca.

Częstotliwość: 12 wydań rocznie.

Format - A4, kolorowy druk

Wszystkie artykuły są recenzowane

Każdy autor otrzymuje jeden bezpłatny egzemplarz czasopisma.

Bezpłatny dostęp do wersji elektronicznej czasopisma.

Zespół redakcyjny

Redaktor naczelny - Adam Barczuk

Mikołaj Wiśniewski

Szymon Andrzejewski

Dominik Makowski

Paweł Lewandowski

Rada naukowa

Adam Nowicki (Uniwersytet Warszawski)

Michał Adamczyk (Instytut Stosunków Międzynarodowych)

Peter Cohan (Princeton University)

Mateusz Jabłoński (Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki)

Piotr Michalak (Uniwersytet Warszawski)

Jerzy Czarnecki (Uniwersytet Jagielloński)

Kolub Frennen (University of Tübingen)

Bartosz Wysocki (Instytut Stosunków Międzynarodowych)

Patrick O'Connell (Paris IV Sorbonne)

Maciej Kaczmarczyk (Uniwersytet Warszawski)

#4 (20), 2017 part 2

East European Scientific Journal
(Warsaw, Poland)

The journal is registered and published in Poland. The journal is registered and published in Poland. Articles in all spheres of sciences are published in the journal. Journal is published in English, German, Polish and Russian.

Articles are accepted till the 30th day of each month.

Periodicity: 12 issues per year.

Format - A4, color printing

All articles are reviewed

Each author receives one free printed copy of the journal

Free access to the electronic version of journal

Editorial

Editor in chief - Adam Barczuk

Mikołaj Wiśniewski

Szymon Andrzejewski

Dominik Makowski

Paweł Lewandowski

The scientific council

Adam Nowicki (Uniwersytet Warszawski)

Michał Adamczyk (Instytut Stosunków Międzynarodowych)

Peter Cohan (Princeton University)

Mateusz Jabłoński (Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki)

Piotr Michalak (Uniwersytet Warszawski)

Jerzy Czarnecki (Uniwersytet Jagielloński)

Kolub Frennen (University of Tübingen)

Bartosz Wysocki (Instytut Stosunków Międzynarodowych)

Patrick O'Connell (Paris IV Sorbonne)

Maciej Kaczmarczyk (Uniwersytet Warszawski)

СОДЕРЖАНИЕ

ИСКУССТВОВЕДЕНИЕ

Dr. Vo Van Lac VISHNU IMAGE IN SCULPTURE IN SOUTHERN VIETNAM.....	5
--	---

ИСТОРИЧЕСКИЕ НАУКИ

Тебенко В. А. НЕУДАЧИ И ПОРАЖЕНИЯ СОВЕТСКИХ ВОЙСК В КАРЕЛИИ В 1939–1940 ГГ.: ЗАБЫТЫЕ УРОКИ КРАСНОЙ АРМИИ	10
Uzlov Y.A. HISTORICAL SEARCH OF CIVILIZATION CHOICE	21

КУЛЬТУРОЛОГИЯ

Vdovina O.O. ІНФОРМАТИЗАЦІЯ СУДОВОГО ДІЛОВОДСТВА ТА ДОКУМЕНТООБІГУ В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ	25
---	----

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

Herasym L.M., Mytchenok M.P. SCIENTIFIC-METHODICAL PROVIDING OF LEARNING PROCESS IN THE INSTITUTION OF HIGHER EDUCATION	31
Драчук Ю.З., Снітко Є.О., Сав'юк Л.О. РОЛЬ ЛЮДСЬКОГО ФАКТОРУ В ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЇ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ	33
Ivanenko I. RESEARCH COMPETENCE OF THE ACADEMIC STAFF: MODERN APPROACHES TO THE DEFINITION	37
Mytchenok M.P., Herasym L.M. EXPERIENCE OF REALIZATION OF THE PRACTICE SESSIONS OF MODULE 5 "RECONSTRUCTIVE SURGERY OF THE MAXILLOFACIAL AREA" IN TERMS OF CREDIT-MODULAR EDUCATIONAL SYSTEM	42
Незмержицька А. Л. ПОКАЗНИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ СФОРМОВАНOSTІ ТЕХНІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	44
Демянишин В.Н. РАЗВИТИЕ ПРИНЦИПОВ, ФОРМ, МЕТОДОВ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ОРИЕНТАЦИИ ШКОЛЬНИКОВ НА ВОЕННУЮ СЛУЖБУ ПО КОНТРАКТУ В СИСТЕМЕ ВОЕННО- ПАТРИОТИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ	49
Сирова Ю.В. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ В ПЕРІОД 1960-1983 РР. XX СТОЛІТТЯ	53
Федюковский А.А. К ИСТОРИИ ЛИНГВИСТИЧЕСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ В КИТАЕ	57

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НАУКИ

Gunchenko K. PUBLIC ADMINISTRATION OF AUTONOMY OF HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS IN UKRAINE	61
--	----

ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

Коваленко О. Г. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ : НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ОБГРУНТУВАННЯ	68
--	----

2. Polonskiy V.M. Innovations in education: (method. analysis) // V.M. Polonskiy // Innovations in education. - 2007. - № 2 - P. 4-14.

3. Sulima Y. Urgent tasks of higher education system in the new stage of Bologna process / Y. Sulima // High school. - 2010. - № 11. - P. 5-13.

4. Optimization of educational process in the preparation of interns-dentists (Message 4) / S.V.

Kosenko, M.M. Rozhko, Z.T. Kostyshyn [and others] // Galician doctor's journal. - 2012. - T.19, № 1. - P. 117-118.

5. Objectives of higher medical education in the context of reforming the area / R.O. Moiseyenko, V.V. Voronenko, I.I. Feshchenko [and others] // Your health. - 2011. - № 31. - P. 10-28.

УДК 331.102.344

Драчук Ю.З.

, доктор економічних наук, професор,

Снітко Є.О.,

кандидат технічних наук, доцент,

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Старобільськ, Україна

Сав'юк Л.О.,

кандидат технічних наук, доцент, Івано-Франківський національний технічний університет нафти

і газу, м. Івано-Франківськ, Україна

РОЛЬ ЛЮДСЬКОГО ФАКТОРУ В ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЇ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ

Анотації

Відзначено роль людського фактору в зростанні рівня конкурентоспроможності конкретного підприємства, що значною мірою залежить від ефективної реалізації процесів, пов'язаних з управлінням працівниками, які протягом тривалого періоду часу нагромаджують знання, вміння, навички, необхідні для виконання бізнес-процесів; розглянуто на прикладі стратегічно важливого нафтогазового комплексу України наукові пропозиції, спрямовані на рішення економічних та управлінських проблем, на практичні аспекти функціонування підприємств галузі як соціально-економічної системи, що протягом тривалого періоду часу нагромаджували значний інтелектуальний потенціал.

Ключові слова: інтелектуальний потенціал, наукова сфера, розвиток, аналіз, напрями, ефективність

Аннотация. Драчук Ю.З., Снітко Е.А., Сав'юк Л.А. «Роль человеческого фактора в интеллектуализации потенциала предприятий»

Отмечена роль человеческого фактора в росте уровня конкурентоспособности конкретного предприятия, в значительной степени зависимой от эффективной реализации процессов, связанных с управлением работниками, которые в течение длительного периода времени накапливают знания, умения, навыки, необходимые для выполнения бизнес-процессов; рассмотрены на примере стратегически важного нефтегазового комплекса Украины научные предложения, направленные на решение экономических и управленческих проблем, практические аспекты функционирования предприятий отрасли как социально-экономической системы, в течение длительного периода времени накапливающие значительный интеллектуальный потенциал.

Ключевые слова: интеллектуальный потенциал, научная сфера, развитие, анализ, направления, эффективность

Постановка проблеми. В сучасних умовах важливим завданням та дієвим механізмом у забезпеченні високого рівня конкурентоспроможності для підприємств є формування нових конкурентних переваг на засадах ефективного нагромадження інтелектуального потенціалу та розвитку інтелектуальної активності персоналу. Найважливішу роль у функціонуванні галузей економіки та життєдіяльності суспільства на сучасному етапі розвитку економіки знань в умовах активізації глобалізаційних та інтеграційних процесів відіграє освіта і наукова сфера. Як зазначають вітчизняні науковці, «научно-технический прогресс никто не отменял и не отменит, тем более, что в историческом измерении именно благодаря передовому опыту и научно-техническим достижениям в значительной мере менялось и поведение людей» [1, с. 6].

Рівень розвиненості освіти і науки відноситься до головних чинників соціально-економічного,

інтелектуального, інноваційного, освітнього та культурного розвитку країни.

В діяльності суб'єктів господарювання галузей та сфер економіки країни за умов ринкових відносин роль людського фактору є надзвичайно важливою. Результати роботи та перспективи зростання рівня конкурентоспроможності конкретного підприємства значною мірою залежать від того, наскільки ефективно реалізуються процеси, пов'язані з управлінням працівниками, які протягом тривалого періоду часу нагромаджують знання, вміння, навички, необхідні для виконання бізнес-процесів. Головною особливістю управління людським капіталом організаційних утворень у сучасних умовах розвитку економіки, заснованої на знаннях, має стати реалізація функцій планування, організування, мотивації та контролю з їх максимальною орієнтованістю на забезпеченість, на ро-

звиток, на ефективне використання інтелектуальних працівників, що відповідає меті Національної стратегії розвитку освіти на наступне десятиріччя – підвищенню доступності якісної, конкурентоспроможної освіти для громадян України відповідно до вимог інноваційного сталого розвитку суспільства, економіки, кожного громадянина; забезпеченню особистісного розвитку людини згідно з її індивідуальними задатками, здібностями, потребами на основі навчання упродовж життя.

При обмеженості ресурсів у сучасних умовах господарювання та необхідності пошуку дієвих механізмів компенсації їх нестачі пріоритетне місце у господарській діяльності посідають процеси, спрямовані на зростання частки інтелекту або інтелектуалізації.

Зростає значення цього процесу в оцінці наявних та нових можливостей формування економічної стратегії розвитку вітчизняних підприємств, особливо підприємств промислової сфери, з урахуванням наслідків економічних та соціальних явищ.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Із відомих зарубіжних дослідників широкого кола проблем, пов'язаних з інтелектуалізацією як явищем соціального та економічного характеру, слід назвати: М. Армстронг, Е. Брукінг, Г. Беккер, П. Вейл, Дж. Голдсміт, Г. Джоунс, П. Друкер, В. Іноземцев, В. Кірхлер, Б. Леонтьев, Ф. Махлуп, Р. Пейтон, Т. Пітерс, Харінгтон Дж. та ін. [14].

Різним аспектам інтелектуалізації суспільства і соціуму, економіки і праці, освіти і науки, менеджменту, виробництва присвячені праці вітчизняних дослідників М. Ажажа, В. Базилевич, Б. Бутнік-Сіверського, В. Гесць, С. Вовканич, Н. Гавкалової, О. Грішнова, М. Долішного, О. Другова, О. Кендюхова, В. Петренка, Ж. Поплавської, А. Чухно, Н. Ушенко та ін. [1-8, 9-12, 13, 14] та ін.

З аналізу наукових джерел, вченими приділяється значна увага визначенню проблем розвитку інтелектуального потенціалу в Україні, систематизації чинників його формування і перспектив ефективного використання.

Так, авторами Лазарєвою Є.В., Світличною В.Л. розглянуто основні фази циклу процесу інтелектуалізації та запропоновано методичний підхід до оцінки кадрового потенціалу промислового підприємства у контексті інтелектуалізації праці, процес інтелектуалізації праці визначено як процес використання і формування інтелектуально значимих можливостей і здібностей кадрового складу, що висуває на перший план інтелектуальні витрати по виробництву знань та інформації, що призводить у результаті до зміни функціональної структури праці [15, с. 82]; запропонована інтегральна оцінка інтелектуалізації кадрового потенціалу промислового підприємства на основі відбору критеріїв його оцінки та визначення міри впливу кожного з критеріїв на інтелектуалізацію підприємства у цілому за експертним методом шляхом анкетування досвідчених експертів у даній галузі [там же, 15, с. 85];

$$IP = \sum_{i=1}^n \delta_i \times B_i, \quad (1)$$

де n – кількість критеріальних показників; B_i – вага i -того показника, δ_i – відносна оцінка i -того показника.

За ступенем відхилення середньої інтегральної оцінки за декілька років від заданого середньозваженого діапазону можна судити про динаміку інтелектуального рівня кадрового потенціалу для конкретного підприємства або галузі промисловості.

Методика Світового банку дозволяє визначати позиціонування країни за індексом економіки знань (The Knowledge Economy Index – KEI), під чим розуміється комплексний показник, що характеризує рівень розвитку економіки, засновану на знаннях, в країнах і регіонах світу. При цьому індекс економіки знань вважається як середнє значення чотирьох індексів:

- економічного та інституційного режиму;
- освіти;
- інновацій;
- інформаційних технологій і комунікацій.

За даними звіту Світового банку у 2012 р., за результатами дослідження 146 країн і територій, Україна має рейтинг 56, з індексом економіки знань (KEI) 5,73, індексом знань (KI) – 6,33. Рейтинг України знизився у порівнянні із дослідженнями Світового банку у 2008 року, де країна посідала 52 місце і мала кращі показники за всіма з чотирьох індексів [16].

Для подолання негативної динаміки зниження позиціонування нашої країни за індексом KEI в 2015 році в рамках партнерства Світовий банк – Україна започатковано ряд ініціатив за напрямками освіти і професійної підготовки кадрів, що визначені як загально визнані провідні чинники економічного розвитку.

З огляду програм в Україні в партнерстві зі Світовим банком відзначається, що професійні навички відіграють центральну роль у поліпшенні результатів роботи й підвищенні продуктивності праці та економічного зростання. Проте освіта й професійна підготовка не завжди можуть давати необхідні професійні вміння для того, щоб мати успіх на ринку праці. Наприклад, 20% українських компаній вважають недостатні професійні навички працівників основною перешкодою для діяльності і зростання своїх компаній [17].

Незважаючи на те, що компаніям в країні бракує кваліфікованих працівників, багато випускників вищих навчальних закладів (ВНЗ) не можуть знайти роботи або змушені влаштовуватися на роботу, яка не відповідає їх професійним вмінням. Ініціативи STEP (Дослідження професійних навичок і знань) та SABER (Системна оцінка та встановлення орієнтирів для освітніх результатів) спрямовані на поліпшення інформованості про розподіл різних професійних навичок поміж трудових ресурсів, а також про попит на ці навички у різних секторах економіки, аби мати змогу підтримати

формування політики розвитку професійних навичок і вмінь з метою поліпшення можливостей працевлаштування і продуктивності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Враховуючи в економіці України стратегічно важливу роль вугілля, нафти та газу в економічному розвитку держави, окремі суб'єкти господарювання, для прикладу, нафтогазовий комплекс (НГК) України загалом все частіше стають об'єктами наукових досліджень, в тому числі тих, які спрямовані на рішення економічних та управлінських проблем, на практичні аспекти функціонування підприємств галузі як соціально-економічної системи, що протягом тривалого періоду часу нагромаджували значний інтелектуальний потенціал. Заслужують на увагу в цьому плані нещодавно розглянуті в Івано-Франківському національному університеті нафти і газу результати досліджень за докторською дисертацією Кісь Святослава Ярославовича "Наукові основи інтелектуалізації діяльності підприємств" [6,7,8], де відображалися окремі підсумки усвідомленого удосконалення і використання нових підходів до управління в певному секторі життєдіяльності суспільства (організаціях і підприємствах нафтогазової промисловості), а також визначалися критерії, моделі і рекомендації з інтенсифікації їх подальшого використання. І безсумнівний науковий інтерес цих досліджень - в розробці ефективних механізмів підвищення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання та управління їх функціонуванням, а також рішення проблеми формування економічної стратегії розвитку нафтогазового комплексу - плануванням й управлінням економічною стратегією розвитку нафтогазових підприємств, класифікацією за ступенем можливого фінансового рівня з метою оптимізації управлінських рішень, концептуальних положень стосовно створення структурної схеми формування людського капіталу підприємства для досліджень участі людини як носія інтелекту у виробничо-господарській діяльності.

Одержані наукові результати та розроблені рекомендації являють собою методологічну та науково-методичну базу формування теоретичних засад планування економічної стратегії розвитку промислових підприємств, де враховано:

показники інтелектуалізації діяльності підприємства, якими супроводжується традиційно-стандартизоване та нестандартне виконання завдань персоналом суб'єкта господарювання для зв'язку результатів діяльності і розвитку підприємства з рівнем інтелектуалізації управлінців та виконавців;

рівень інтелектуалізації діяльності підприємства для отримання кількісної характеристики рівня інтелектуалізації персоналу та його готовності до використання сучасних технологій і технічних засобів з метою формування відповідного управлінського впливу;

процедури структурування елементів економічного потенціалу підприємства для демонстрування процесу формування з використанням

інтелектуального потенціалу наявних людських ресурсів, де економічний потенціал визначається інтелектуальною наповненістю та «потенціалом інтелектуалізації» усіх його структурних елементів;

графоаналітичну модель інтелектуалізації діяльності підприємства, де демонструється залежність досягнутих підприємством результатів від рівня інтелектуалізації персоналу;

фінансово-економічний розрахунок результатів діяльності підприємства з пріоритетним аналізом показників, сформованих результатами інтелектуалізації персоналу суб'єкта та об'єкта управління для порівняння отриманих результатів з їх потенційно очікуваними значеннями.

Визнаючи економіку знань, що розкриває нову роль і місце інтелекту людини в сучасному суспільстві, що знання сьогодні є вирішальним чинником економічного розвитку, інструментом інновацій, конкуренції та економічного успіху, дослідженням підкреслено, що «головним наслідком зростання інтелекту слід вважати збільшення кількості завдань, які виконує персонал підприємства із застосування нестардартних рішень, нових ідей, пропозицій та інших власних і залучених результатів інтелектуальної діяльності».

З огляду на те що, управління технологіями та інноваціями є соціальним процесом, то розвиток інтелектуального потенціалу повинно спиратися в першу чергу на розвиток особистості кожного окремого працівника. Це пов'язано, по-перше, з тим, що будь-яке нововведення, інновація унікальні і є результатом індивідуальної творчої праці.

По-друге, вимоги споживача до якості нової продукції настільки є високими, що успіх комерціалізації нововведень багато в чому забезпечується застосуванням різноманітних знань.

По-третє, науково-дослідний персонал виступає, як генератор ідей і його знання, вміння і навички, а також особистісні якості є вихідним імпульсом появи інновацій.

По-четверте, творчі здібності працівників вимагають стимулювання і розвитку, тому що саме вони, як правило, стають джерелами інноваційних ідей, способів вирішення проблем або прийняття неординарних рішень. Незважаючи на те, що здібності до творчості частіше закладені в людині від народження, прояв їх в повній мірі можливо тільки в умовах, які сприяють їх розвитку і втілення.

Вища освіта, дослідження та інновації відіграють вирішальну роль у підтримці соціального згуртування, економічного зростання та глобальної конкурентоспроможності. Враховуючи бажання європейських суспільств все більше ставати суспільствами знань, вища освіта стає істотною складовою соціально-економічного і культурного розвитку. Водночас, зростання вимог до навичок та компетентностей вимагає від вищої освіти реагувати поновому. Розширення доступу до вищої освіти надає закладам вищої освіти можливість використовувати все більш різноманітний індивідуальний досвід. Відповідь на різноманітність і зростаючі очікування вимагає від вищої освіти фундаменталь-

них змін у її наданні; це потребує більш студенто-центрованого підходу до навчання і викладання, включаючи гнучкі навчальні траєкторії та визнання компетентностей, набутих поза формальними освітніми програмами. Самі заклади вищої освіти стають більш різноманітними за своїми місіями, способами надання освіти та співпраці, включаючи зростання інтернаціоналізації, цифрове навчання та нові форми надання освітніх послуг. Роль забезпечення якості стає вирішальною у підтримці систем і закладів вищої освіти у їх реагуванні на ці зміни, водночас гарантуючи, що кваліфікації, набуті студентами, та їх досвід здобуття вищої освіти залишаться на першому плані інституційних місій.

Висновок. Освіта та наука є головною теоретичною основою і структурним фактором забезпечення економічного розвитку держави. Динамізм і рівень розвитку освіти відповідають за забезпечення інтенсивного економічного зростання при переході до «нової» економіки, заснованої на знаннях, (неоекономіки), за диференціацію між економічно розвиненими і країнами, що розвиваються; головним джерелом і вирішальним фактором такого зростання є якість освіти. І ключове значення в цьому процесі має саме людський потенціал і, перш за все, освіченість, компетентність, творчі можливості людей і умови їх реалізації. Саме знання стають головним джерелом конкурентних переваг в ХХІ ст. При цьому навряд чи можна говорити щодо передових позицій освіти в Україні, яка значно відстає від розвинених країн за ефективністю економіки і рівнем життя. Люди в більшості своїй є такими, якими їх створила освіта, які навчальні заклади вони закінчували. Чим вище піднімаються вони по щаблях освіти, тим краще вони освічені, і тим більше їх потенціал і конкурентоспроможність. Досить низька конкурентоспроможність трудового потенціалу України, що фіксується в продуктивності і якості праці, інноваційна загальмованість в більшості галузей вказують на вади в роботі професійних навчальних закладів, і перш за все вищих.

Список використаної літератури:

- Гец В.М. Общественный капитал – 25: огосударственность или государственное созидание? / В.М. Гец // Экономика Украины. – 2016. – № 8 (649). – С. 3-6.
2. Череп А.В. Оцінка конкурентоспроможності національної освітньої системи в умовах інтеграційних процесів // А.В. Череп, Ю.З. Драчук, Л.О. Савюк // Гуманітарний вісник ДВНЗ "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди". – Додаток 1 до Вип. 36, Том 1(61): Тематичний випуск "Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору". – К.: Гнозис, 2015. – С. 372-381.
3. Драчук Ю.З. Прикладні аспекти розробки систем моніторингу якості вищої освіти / Ю.З. Драчук, Л.О. Сав'юк // Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний університет імені Григорія Сковороди» - Додаток 1 до Вип. 37,

Том III: Тематичний випуск: «Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору». -К.: Гнозис, 2016.-470 с.- С. 314-328.

4. Драчук Ю.З. Шляхи підвищення ефективності інтелектуального потенціалу в Україні / Ю.З. Драчук, Н.В. Трушкіна // Проблеми інноваційного розвитку та інформаційного суспільства: матеріали V Міжнар. форуму, Київ, 20–21 жовтня 2016 р. – К.: УкрІНТЕІ, 2016. – Ч. I. – С. 91-95.

5. Драчук Ю.З. Реформа в сфері вищого образования в условиях децентрализации управления: зарубежный опыт / Ю.З. Драчук, Е.В. Сталинская, Л.А. Савюк // Сборник статей ЦНС «Международные научные исследования» по материалам X Международной научно-практической конференции «Проблемы и перспективы современной науки», Москва, сборник статей (уровень стандарта, академический уровень). - Москва.: ISI – yornal», 2016.- 150с.- С. 130-137.

6. Кісь С. Я. Інтелектуалізація діяльності підприємств: доцільність, умови, технології: наукова монографія (за ред. д.е.н., проф. Петренка В.П.) / С. Я. Кісь. – ІФНТУНГ, 2015. – 269 с. (12,5 д. а.)

7. Кісь С. Я. Якісні аспекти процесного управління на підприємствах нафтогазового комплексу України // Управління виробничим та інфраструктурним розвитком економічного потенціалу України: монографія / С. Я. Кісь, М. М. Мельничий; за заг. ред. проф. В. П. Волкова. – Запоріжжя: Запорізький національний університет, 2012. – С. 370-381.

8. Кісь С. Я. Управління діяльністю підприємств нафтогазового комплексу на засадах інтелектуалізації та інтелектокористування: монографія / С. Я. Кісь, В. П. Петренко, Е. А. Швидкий; за заг. ред. проф. В. П. Петренка. – Львів: ЛА «Піраміда», 2013. – 289 с.

9. Мойсеєнко І. Системи управління знаннями в умовах постіндустріальної економіки // Вісник НУ «Львівська політехніка» «Проблеми економіки та управління». – 2004. – № 507. – С. 151-157.

10. Мойсеєнко І.П. Формування інтелектуального потенціалу підприємства // Обліково-аналітичні системи суб'єктів господарської діяльності в Україні: 36. наук. пр. / За ред. В. Є. Швеця. – Львів: Інтерек, 2005. – С. 117-122.

11. Гавкалова Н.Л. Економічна природа інтелектуального капіталу / Н.Л. Гавкалова, С.В. Севаст'янов // Економіка розвитку. Науковий журнал. №1 (73). - 2015.- С. 77-82.

12. Ушенко Н.В. Капіталізація людського потенціалу: процесно-функціональний підхід / Н.В. Ушенко // Вісник Донецького університету економіки і права. - 2011.- №2.- С. 36-40.

13. Вовканич С.Й. Теоретико-методологічні основи дослідження людського та інтелектуального капіталу в знаннєвомісткій економіці: концептуалізація понять / С.Й. Вовканич, Л.К. Семів // Регіональна економіка. - 2007.- № 4.- С. 7-19.

14. Харингтон Дж. Совершенство управления ресурсами / Дж. Харингтон.; пер. с англ. А.Л. Раскина, В.В. Шахлевича; под научн. ред. В.В. Брагина // РИА "Стандарты и качество". - М., 2008. - 352 с.

15. Методичний підхід до оцінки кадрового потенціалу промислового підприємства у контексті інтелектуалізації праці / Є.В. Лазарева, В.Л. Світлична // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Економічні науки. - Випуск 7. Частина 3/-2014/- С-82-86

16 Knowledge Economy Index (World Bank), 2012 [Електронний ресурс] Доступ до ресурсу: <http://knoema.ru/WBKEI2013/knowledge-economy-index-world-bank-2012>

17. Партнерство Світовий банк – Україна. Огляд програм в країні жовтень 2015 року [Електронний ресурс] Доступ до ресурсу: <http://pubdocs.worldbank.org/en/864411453869177415/Ukraine-Snapshot-uk.pdf>

Відомості про авторів статті «РОЛЬ ЛЮДСЬКОГО ФАКТОРУ В ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЇ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ»

Драчук Юрій Захарович, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту ЛНУ ім. Тараса Шевченка (м. Старобільськ), e-mail: tek1_iep@mail.ru;

Снітко Єлизавета Олександрівна, кандидат технічних наук, доцент, зав. кафедри менеджменту, Луганський національний університет ім. Тараса Шевченка (м. Старобільськ),

Сав'юк Лариса Олександрівна, кандидат технічних наук, доцент, Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ, Україна

Drachuk Yu.Z., Snitko EA, Savyuk LA "The role of human factor in the intellectualization building companies"

The role of the human factor in the growth of the level of competitiveness of a particular enterprise is largely dependent on the effective implementation of processes related to the management of employees who, over a long period of time, accumulate the knowledge, skills, and skills necessary to carry out business processes; Examined on the example of a strategically important oil and gas complex in Ukraine, scientific proposals aimed at solving economic and management problems, practical aspects of the functioning of industry enterprises as a socio-economic system, accumulating considerable intellectual potential over a long period of time.

Keywords: intellectual potential, scientific sphere, development, analysis, directions, efficiency

Iryna Ivanenko

PhD student, National Academy of Security Service of Ukraine

RESEARCH COMPETENCE OF THE ACADEMIC STAFF: MODERN APPROACHES TO THE DEFINITION

Abstract

In the article the urgency of academic staff research competence development is substantiated. Various approaches to the definition of the phenomenon of professionals' competence in the scientific literature are analyzed. Principal directions of the research work are defined and complex of factors that influence its efficiency is outlined. The notion of academic staff research competence as integral, dynamic, integrative quality of a person that is a combination of knowledge, abilities and practical skills, personal values and qualities (problem, educational, professional) by means of obtaining new knowledge, using scientific cognition methods united by cognitive, communicative, motivation and operational component is formulated.

Keywords: competence, research competence, scientific-research activity, research skills, academic staff.

Introduction

According to the requirements of the law of Ukraine "On higher education" [1], National strategy of education development in Ukraine till 2021 [2], State target program "Science in the universities" on 2008-2017 [3], the problem of educational process modernization is closely connected with the introduction of the so-called competence-based approach, formation of professional competencies one of which is research into the education system. Education and competencies of people become the biggest values of the modern civilization and information society based on the knowledge obtained.

It is well-known that the basic principles of education according to the modern education concept are: 1) to learn how to cognize – it means that personality development assumes constant learning new things; 2) to

learn how to act – assumes successful application of activity approach, that is the ability to estimate the results obtained and to correct them; 3) to learn how to live together – to form emotionally integral attitude to the world, humanity and yourself; 4) to learn how to live – to be able to adjust to economic, family and professional space [4]. In Magna Charta Universitatum a principle of integrity between research and education is proclaimed: teaching and research work have to be inseparable so that education will satisfy the needs and requirements of the society and scientific achievements that are constantly changing [5]. Law of Ukraine "On higher education" [1] also defines that research activity in higher educational institutions is an essential part of education and is performed in order to integrate scientific, educational and innovation activity into the higher education system. And one of main ways of maintaining research activity in higher educational institutions